

Надам се да ћу Закон о истополним заједницама, после јавне расправе, бранити у Скупштини Србије, што би могло да буде у мају, изјавила је у интервјуу ФоНету министарка за људска права и друштвени дијалог Гордана Чомић.

Она је признала да су многе његове одредбе далеко од тога како би их она писала.

Чомић је, гостујући у ФоНетовом серијалу Квака 23, констатовала да се закони праве кроз дијалог и културу компромиса, а да је проблем нашег друштва „што нема дијалога и што га никада није ни било“.

„Културу компромиса сматрамо бруком, срамотом и слабошћу, а сваки компромис трулим“, рекла је она новинарки Даници Вученић.

Истичући да њено министарство то покушава да промени, Чомић је Нацрт закона о истополним заједницама описала као људско правашки, који истополну заједницу дефинише као облик породичног живота, „што није брак и не подразумева измене породичног закона“.

Према њеном објашњењу, овим се законом каже да „постоји група у Србији, којих је 10 одсто у целом свету, која не може да оствари своја Уставом гарантована права из члана 18. и 23“.

„То је обавеза Србије, као чланице Савета Европе, и која проистиче из пресуде Европског суда за људска права у случају ‘Олари против Италије’ да, сходно сопственом обичајном законодавству, правно реши истополну заједницу“, нагласила је Чомић.

Та заједница не значи промену дефиниције брака, нити усвајање деце, али она не зна да ли ће у будућности доћи и до тога, „што се мора видети након анализа донетог закона“.

Чомић је, међутим, више пута поновила да би законски текстови о истополним заједницама и борби против дискриминације били потпуно другачији да их је она писала.

Од свих у Србији затражила је „добробит сумње“ за оне који не подносе истополне заједнице, а од медија „добробит сумње“ за разне представнике власти за које они имају евиденцију да су им наудили или да крше владавину права, истичући да је то „зрно добробити сумње невероватно добро за добар развој друштва“.

Јавна расправа о Нацрту закона је већ почела, додала је она и прецизирала да је радна група која ради на тексту састављена од представника цивилног друштва, независних институција, свих министарстава, заинтересованих експерата, универзитетских професора и свих који у Србији ишта знају о истополним заједницама.

Нада се да ће, како је и предвиђено календаром Закона о планском систему, Закон о истополним партнерствима у мају бити пред посланицима.

Упитана да ли јавна расправа подразумева и учешће оних који се потпуно противе таквом закону и регулисању истополних заједница, Чомић је одговорила потврдно.

Према њеном тумачењу, „суштина дијалога је да у исту собу уђу људи који се не подносе и људи који не подносе тему о којој би требало да разговарају, али улазе добровољно, са свешћу да је дијалог демократија и да се мора направити компромис“.

„Мора се разговарати о теми, а не оговарати. Ако учесник каже да му је тема неподношљива, ми кажемо седи, нема везе ако не волиш истополне заједнице немој живети у њима. али седи и кажи зашто их не волиш“, илустровала је Чомић.

Патријарх Порфирије има разумевање за проблеме ЛГБТ заједнице

Није изненађена разумевањем патријарха Порфирија административних проблема ЛГБТ заједнице, истичући да „познаје његову светост од гиманзијских дана, и да је то добар став и по СПЦ и по културу компромиса и дијалога“.

„Патријарх Порфирије је човек мира, дијалога, разумевања, споразумевања са људима и свега онога што пише у хришћанским књигама да патријарх треба да буде“, нагласила је Чомић.

С друге стране, није јој чудно што премијерка Ана Брнабић, председник Александар Вучић и странка која је изабрала у Владу Србије, упадљиво ћуте када је реч о Закону о истополним заједницама.

Указује да се „владајућа коалиција и она не слажу у јако много ствари, да о томе имају размењене аргументе и врло јасан дијалог, као и потреби да буде владавине праве, да се гради култура људских права и да буде усвојених закона о родној равноправности, забрани дискриминације и истополним заједницама“.

„Председница Владе и председник Србије су решили да овакво министарство буде део Владе и мислим да је то добра идеја и да би то министартсво требало да има свака влада у будућности, без обзира на природу коалиције на власти“, сматра Чомић.

Она и даље стоји иза своје изјаве из 2015. године да СНС „не разуме концепт владавине права“, јер да то није тако и да није било ругања владавини права, не би ни било њеног министартсва, а Србија би имала мање проблема.

Чомић каже и да „нема појма да ли ће Закон бити усвојен у Скупштини Србије“, али не мисли да ће посланици гласати онако како им буде речено.

Најављује да ће учинити све да буде расправе, да сваки посланик гласа по свом уверењу, и поручује да је важно да се чује и то зашто неки посланици нису за овакав закон.

Према њеном уверењу, „прогрес је управо то када у Скупштини за неки закон гласају људи који никада не би сами од себе уносили културу људских права у Србији“.

На констатацију да опозиције нема у Скупштини, па самим тим ни дијалога о којем говори, Чомић је проценила да би „опозиција сигурно била против овог закона тренутно“, напомињући да „добро познаје и власт и опозицију и да је често међу њима такмичење ко је глупљи и да се никад не зна ко побеђује“.

Чомић није сагласна са оценама да се овим законом не решава дискриминација ЛГБТ и да се ни Закон против дискриминације, а ни одредба Кривичног закона о злочину из мржње, не примењују.

Према њеном ставу, „постоје прописи о забрани дискриминације који не могу избрисати предрасуде из глава, али забрањују и кажњавају понашања заснована на тим предрасудама“.

Заблуда је да треба прво створити „друштвене наративе и околности, па онда само донети закон“, оценила је Чомић и образложила да се „закони из области људских права наносе друштву“.

„Морате да имате чврста уверења о томе шта ти закони мењају да бисте могли да стојите иза њих“, нагласила је она и додала да се, исто тако, „друштву наносе“ и квоте за жене и права за особе са инвалидитетом.

„Хиљаде година људског друштва говори да је његово природно стање воља за дискриминацијом. Зато услове у друштву морате да изорете да би неки закон био примењен“, објаснила је Чомић.

Упитана зашто није рекла ни реч о негативним извештајима о владавини права у Србији, Чомић је одговорила да „нема потребе да се она види у јавности, већ да извршна власт

поштује владавину права, да министри не разговарају о судским и тужилачким процесима, да Скупштина поштује свој Пословник и да власти медије остављају на миру“.

Поводом опаске да је својевремено Србију хтела да мења уз Зорана Ђинђића и питања уз који тим сада то мисли да оствари, она је узвратила да се „Србија мења политиком Демократске странке и да је њено министарство политика Демократске странке“.

Упитана од када Вучићу даје „добробит сумње“, што је више пута поновила у јавности, да ли је то од онда када је у Скупштини позивао на освету Муслиманима, од тренутка када је освојио власт или од када је његов позив ушла у Владу Србије, Чомић је одговорила: „Одувек“.

Према њеном виђењу, „ми имамо неспоразум, баналан али дубок, а добробит сумње носите у себи за људе, без обзира на то шта они радили, јер је добробит сумње ваша воља да оставите простора да са тим другим људским бићем, које вас не подноси, ипак можете о нечему да разговарате“.

Како је рекла, право је њених колега из Владе да је „не подносе, али када, као особа, остављате добробит сумње, тада почиње градња времена ако сте у политици, или градња добрих међусобних односа ако сте у породици“.

„Србија нема тај обичај, Србија живи као у филму ‘Хајлендер‘, може бити само један, одсеци му главу, не причај са њим, набоди га, он је ђубре једно, а ти си диван“, описала је Чомић.

За њу је „добробит сумње да не престаје да верује да у сваком човеку на дну срца има зрно шећера и да се том зрну шећера обраћате“.

(Фонет)